

Słowo na niedzielę 28 czerwca 2020 roku- XIII Niedziela Zwykła

(2 Krl 4,8-12a.14-16a; Ps 89, 2-3.16-17.18-19; Rz 6,3-4.8-11; Mt 10,37-42)

Bóg troszczy się o nas poprzez innych ludzi. Obdarza człowieka łaskami, za które powinien Go sławić, uwielbiać i dziękować. Przez chrzest, który jest zanurzeniem w Śmierć i Zmartwychwstanie Jezusa- człowiek otrzymuje nowe życie. Każdy z nas jest posłany, aby świadczyć o Chrystusie. On ma być naszym Panem i Zbawicielem. Ma być na pierwszym miejscu w naszym życiu.

Elizeusz jest prorokiem- następcą Eliasza. Rozdział czwarty Księgi opisuje jego pomoc kobietom. Najpierw pomaga biednej kobiecie, wdowie i jej dwóm małym synom. W ten sposób pokazuje, że Bóg działa nie tylko w historii królów ale także okazuje troskę ludziom zepchniętym na margines społeczny, pozbawionym opieki i obrony. Ubogiej wdowie z dwójką dzieci brakowało środków do życia. Natomiast kobieta z dzisiejszego czytania – mieszkająca w Szunem (miasto w południowej Galilei, na wschodnich krańcach doliny Jezreel) była wystarczająco bogata, żeby zaoferować Elizeuszowi pobyt w swoim domu. Ten nadzwyczaj skromnie umeblowany pokój był na ówczesne czasy bardzo wystawnie urządzone, gdyż ludzie prości spali, siedzieli i jedli na ziemi, załanej skórą lub matą. Szunemitka chciała Elizeuszowi okazać gościnność godną jego stanowiska. Elizeusz rozmawia z kobietą za pośrednictwem swego sługi - Gechaziego. Zarówno ona , jak i jej mąż są już ludźmi w podeszłym wieku i nie mają syna. To ukryte i niewypowiedziane pragnienie kobiety odsłania przed prorokiem jego sługa. Elizeusz prosi sługę, by przywołał kobietę do niego. Zapowiada jej, że za rok zostanie matką i będzie pieściła na rękach syna. Bóg wypełnił zapowiedź proroka Elizeusza i obdarzył kobietę radością macierzyństwa.

Psalm ten jest lamentacją na temat upadku tronu Dawida i prośbą o jego odnowienie. Jest złożony z trzech części: hymnu, opisu historycznego i lamentacji połączonej z prośbą. Cały utwór przeniknięty jest myślą o przymierzu między Bogiem, a królem- pomazańcem z dynastii Dawida. Na początku autor przypomina obietnicę daną przez Boga Dawidowi. Jest ona niezmienna, jak trwałe jest dzieło stworzenia i opiera się na zbawczej mocy Boga. To wszystko pobudza wspólnotę do ufności. Psalmista jest pewien, że nic nie zdoła zachwiać jego ufności w Boga. Ufność ta opiera się na zapewnieniu, że miłość i wierność

Stwórcy trwają na wieki. Dlatego i dalsze przyrzeczenia Boże odnośnie domu Dawida są wiecznie trwałe. W hymnie (wersetach od szóstego do dziewiętnastego) autor wychwala Boga, który przewyższa wszystkich. On opanował potęgę chaosu i stworzył wszechświat. Symbolem wrogich potęg jest Rahab, potwór, który się ukazuje na kartach Starego Testamentu. Odłączenie morza od lądu jest obrazem walki Boga z Jego wrogami. Kanaan ze świętymi górami, uznanymi za siedzibę bogów, jest dziełem Boga. Autorytet Boga opiera się na Jego prawości i i wiernej miłości. Przymioty te budzą zaufanie, bowiem „dłoń Boża jest silna”. Psalmista podkreśla szczęście ludu, który posiada i zachowuje prawo moralne. Źródłem ufności ludu jest „Święty Izraela”. W tym tytule wyrażał lud Boży zarówno wszechmoc jak i doskonałość moralną swojego Stwórcy. Po hymnie psalmista nawiązuje do Dawida, o którym już wspomniał na początku. Ukazuje tutaj wywyższenie młodego Dawida ponad wojownika jakim był król Saul, a także opiekę Bożą nad Dawidem, przejawiającą się w jego późniejszym życiu, poczynając od pobytu na dworze króla poprzez walkę z Goliatem, aż po uzyskanie tronu. Bóg uczynił syna Jessego swoim adoptowanym synem, dzięki namaszczeniu. Dał mu do ręki berło, jakiego przedtem i potem nikt nie dzierżył. Dawid i jego następcy cieszyli się szczególną opieką Bożą, zajmując pierwsze miejsce wśród królów świata. Izrael miał być „pierworodnym” wśród wszystkich ludów świata. Ze względu na upadek dynastii podkreśla autor trzykrotnie przyrzeczenia odnośnie do wiecznego trwania rodu Dawidowego. Nieposłuszeństwo dynastii ściągnie karę Bożą, ale nie zniszczy potomków. Jest to przyrzeczenie Boże dane pod przysięgą, która u ludów Bliskiego Wschodu uchodziła za nieodwołalną. Bóg jest gwarantem wiecznego trwania tronu Dawida.

Święty Paweł przewidując, że ukazana przez niego wcześniej zależność pomiędzy grzechem a łaską może prowadzić do błędnych wniosków, od razu rozwiewa wszelkie wątpliwości Broni się przed ewentualnymi zarzutami, iż propaguje popełnianie grzechów, by dzięki temu mogła obfitować łaska. Byłaby to przewrotność, gdyby ktoś celowo popełniał grzechy, aby w konsekwencji otrzymać od Chrystusa większą łaskę przebaczenia. Myśl św. Pawła jest jednoznaczna: człowiek przez chrzest zostaje złączony z Chrystusem (zanurza się w Nim), dlatego od tego momentu nie powinien mieć nic wspólnego z grzechem. Chrzest, łącząc osobę wierzącą z Chrystusem, sprawia, że ma ona łączność ze wszystkim, co dotyczy Chrystusa, a więc także z Jego Śmiercią. Gdy

się mówi, że chrzest jest zanurzeniem w Śmierci Chrystusa, oznacza to, że człowiek wierzący przyjmuje owoce Śmierci Chrystusa i w nich uczestniczy. Istotnym owocem Śmierci Jezusa jest pokonanie szatana, który jest źródłem zła. Chrześcijanin więc, złączony z Chrystusem w Jego Śmierci, w sposób definitywny zrywa z grzechem, aby móc na zawsze przebywać z Chrystusem który żyje na wieki. Przez chrzest dokonuje się więc moralna odnowa człowieka. Przez przyjęcie chrztu każdy wierzący staje się nowym stworzeniem i ma ten dar pielęgnować w swoim życiu. Dopóki jednak człowiek żyje na ziemi i nie ma pełnego zrozumienia spraw Bożych, popełnia błędy i może wybierać to, co jest przeciwne Bogu. Wybór zła sprawia, że osoba wierząca wyrzeka się niejako życia Bożego w sobie i wchodzi na drogi prowadzące ku śmierci. Żeby ustrzec się od tego, Paweł zaleca wierzącym, aby oddali całe życie na służbę Panu. Polega to na tym, że każdy w zgodzie ze swoim powołaniem, przyczynia się do tego, aby w jego życiu dobro tryumfowało nad złem.

Jezus kończy przygotowywanie uczniów do służby misyjnej. Uświadomił im różne sytuacje, które mogą ich spotkać. Spotkają ludzi, którzy uwierzą im, spotkają też przeciwników w synagogach i wśród krewnych. Staną się uczestnikami walki duchowej, która podzieli ich krewnych na uczniów Jezusa i Jego przeciwników. Mieczem Jezusa jest słowo Ojca niebieskiego o królestwie. Głoszenie Ewangelii powoduje napięcia i podziały. Pokojem Jezusa jest pokój z Bogiem dla każdego, kto uwierzy. Pokój Jezusa nie polega na tolerancji zła, ale na miłowaniu grzeszników szukających przebaczenia. Miłowanie Jezusa przez uczniów nie pomniejsza ich miłości wobec bliskich. Miłowanie kogoś bardziej niż Jezusa nie odnosi się do przykazania mówiącego o miłości rodziców, lecz do ich niedostatecznej wiary w Jezusa. Uczniowie nie mają się poddać presji, gdyby ktoś z rodziny chciał ich odciągnąć od Jezusa Chrystusa. Krzyżem jest negatywna reakcja rodziny na wieść, że ktoś uwierzył w Jezusa jako Mesjasza, choć przywódcy religijni temu zaprzeczają. Kto nie czyni Jezusa pierwszą i najważniejszą osobą swojego życia, ten nie może być Jego uczniem. Jeśli ktoś jest uczniem Jezusa, będzie coraz lepszym mężem, ojcem, bratem i synem, coraz lepszą żoną, matką, siostrą, córką. Uczeń Jezusa będzie kochał innych jak siebie. Uczniowie Jezusa są w dziele głoszenia Ewangelii prorokami, bo ogłaszają i zapowiadają dzieła Boga. Są uznawani za sprawiedliwych, bo są wierni Bogu. Z powodu tej wierności są prześladowani podczas wykonywania służby. Radują się jednak ludźmi, którzy przez ich słowo uwierzą w Jezusa. Nie

tylko uwierzą, lecz zaspokoją potrzeby uczniów. Bóg zaś zaspokoi potrzeby ludzi pomagającym apostołom, czyli wysłannikom, misjonarzom. Kubek wody był jedynym darem, którego mogli udzielić najubożsi, symbolizuje on jednak dar wystarczający. Ludzie, którzy uwierzą w Jezusa i obdarują uczniów, pozostaną na miejscu, a uczniowie pójdą dalej, do nowych miejsc i osób. Jezus pokazał uczniom wzór głoszenia Ewangelii i wagę prawdy o Nim i Bożym zbawieniu oraz wagę wytrwania w służbie pomimo obawy przed przeciwnikami. Uczeń Jezusa nie jest sam w misji apostołskiej. Jego przyjacielem i Panem jest Jezus Chrystus, Syn Boży. Ma też braci i siostry-wspólnotę wierzących.